

Mariavespers van Johann Rosenmüller

Schütz-Monteverdi Consort

Solisten, vocaal ensemble en barokinstrumenten olv Jori Klomp

zaterdag 24 mei 2014 20.30 uur
Onze Lieve Vrouwe Basiliek Maastricht

Programma

zondag 25 mei 2014 15.00 uur
St Christoffel Kathedraal Roermond

toegang: € 10 / € 8

Programma

Johann Rosenmüller (1619-1684): Mariavespers

- ***Dixit Dominus***

voor 2 sopranen, 2 alten, 2 tenoren en 2 bassen (solisten), twee koren, 2 violen, 3 gamba's, 2 cornetti, 3 tromboni en basso continuo.

- ***Sinfonia I***

voor 2 violen, 3 gamba's, 2 cornetti, 3 tromboni en basso continuo.

- ***Lauda Jerusalem***

voor 2 sopranen, 2 alten, 2 tenoren en 2 bassen (solisten), twee koren, 2 violen, 3 gamba's, 2 cornetti, 3 tromboni en basso continuo.

PAUZE

- ***Nisi Dominus***

voor sopraan, alt, tenor en bas (solisten), koor, 2 violen, 3 gamba's, en basso continuo.

- ***Magnificat***

voor 2 sopranen, 1 alt, 2 tenoren en 2 bassen (solisten), twee koren, 2 violen, 3 gamba's, 2 cornetti, 3 tromboni en basso continuo.

Over de componist

Vlucht naar Venetië

Johann Rosenmüller (ca. 1619-1684) werd geboren in Oelsnitz (Vogtland), ten zuiden van Leipzig. Zijn muzikale opleiding kreeg hij in Leipzig, waar hij theologie en muziek studeerde en vervolgens als medewerker een aanstelling kreeg bij de Thomasschule. In 1651 werd Rosenmüller aangesteld als organist in de Nicolaikerk en in 1653 werd hij officieel de “beoogd opvolger” van de zieke Thomascantor, wiens taken hij feitelijk al overgenomen had. Later zou Johann Sebastian Bach de prestigieuze functie van Thomascantor vervullen. Rosenmüller werd in 1655 gevangen gezet wegens beschuldiging van „Sodomitische Knabenschänden”, maar hij wist uit de gevangenis te ontsnappen en via Hamburg naar Venetië te vluchten, een stad die hij eerder had bezocht om les te nemen en te leren van het hoogontwikkelde Venetiaanse muziekleven (1645-1646). Na zijn vlucht vond hij in 1658 in Venetië werk als trombonist bij de San Marco, waar het (kerkelijke) muziekleven van Venetië zich concentreerde, en werd daar later ook componist. Ook verwierf hij in 1678 een betrekking als kapelmeester van het meisjesweeshuis, het Ospedale delle Pietà, een positie die Vivaldi later bekleedde. Terwijl Rosenmüller in Leipzig kortere werken schreef voor de Lutherse diensten – dus voornamelijk in de Duitse taal en met een zekere protestantse soberheid –, veranderde zijn componeren in Venetië radicaal: hij maakte zich de Venetiaanse stijl van Monteverdi, Cavalli en andere Venetiaanse grootheden eigen. In zijn muziek liet hij de katholieke pracht en praal die de Venetiaanse muziek kenmerkte in zijn werken klinken, natuurlijk op Latijnse teksten. In Venetië waren de Vespervieringen van het grootste belang, waarbij de Mariavespers in de maand mei tot de belangrijkste van het jaar behoorden. Een vesperviering bestond uit het zingen van psalmen, aangevuld met gebeden, een schriftlezing, een hymne en het Magnificat, de lofzang van Maria. Bij de Mariavespers werden vijf psalmen gezongen (Dixit Dominus, Laudate Pueri, Laetatus Sum, Nisi Dominus, Lauda Jerusalem) de hymne Ave Maris Stella, en natuurlijk het Magnificat – de lofzang van Maria, als afsluiting. Tegen de Romeinse rite in, werden traditionele tussengezangen vervangen door instrumentale werken – dit terwijl de op muziek gezette psalmen ook al rijkelijk geïnstrumenteerd waren.

Vesperpsalmen

Dit alles geeft ook aan hoe belangrijk de Vespervieringen waren als uitingen van de macht en welvaart van het 16^e-17^e eeuwse Venetië. Elke Venetiaanse componist van stand moest in die periode een topprestatie leveren door imponerende Mariavespers te schrijven. We kennen natuurlijk de Mariavespers van Monteverdi (in 1610 uitgebracht) – een zeer

gevarieerde en indrukwekkende verzameling werken, waarmee hij de positie van kapelmeester van de San Marco verwierf. Als opvolgers van Monteverdi schreven Cavalli en Rosenmüller ook imponerende en uitgebreide Mariavespers. Die van Rosenmüller zijn samen té lang om een concert te vullen (althans voor de hedendaagse luisteraar) en daarom hebben wij een selectie gemaakt: wij voeren het *Dixit Dominus*, het *Lauda Jerusalem*, het *Nisi Dominus* en het *Magnificat* uit. In de feestelijke vesperdiensten in de San Marco in Venetië was het gebruikelijk om enkele instrumentale werken tussen de koorwerken uit te voeren. Wij kozen voor een Sinfonia van Rosenmüller, waarbij de strijkers en de blazers afwisselend en gezamenlijk worden ingezet. Rosenmüller schrijft de typische Venetiaanse instrumenten voor die we van Gabrieli, Monteverdi en Cavalli kennen: violen, alt- en tenorstrijkers (bij ons gamba's), cornetti, en trombones (alt, tenor en bas trombone), en een basso continuo groep (orgel, violone).

Grootse muziek

De contrastwerkingen die in de Sinfonia te horen zijn kenmerken ook de vier werken met solisten, koor en instrumenten die de kern van Rosenmüller's Mariavespers vormen. Zo worden de instrumenten niet louter ingezet om de zangers te ondersteunen, maar hebben ze ook een eigen rol, bijvoorbeeld in de *sinfonia's* – de instrumentale intro's en tussenstukken in de werken. Strijkers en blazers worden soms ook in een snelle afwisseling ingezet, een effect dat Gabrieli, de voorganger van Monteverdi als componist en muzikaal leider van de San Marco, al zo effectief gebruikte. Solisten en koor wisselen elkaar af, soms ook in tweekorige stijl zoals bij Gabrieli en Monteverdi. De muziek is niet alleen in kleur en dynamiek zeer afwisselend, dat geldt ook voor de sfeer. Elke zin van de tekst krijgt zijn eigen stemming mee in de muziek en Rosenmüller schuwt niet hier uitgebreid de tijd voor te nemen. Een ander stijlkenmerk is het gebruik van fuga's. Hoewel de fuga al langer bekend was, is de integratie ervan in een langer stuk waarin ook andere muziekvormen worden gebruikt, een verassend effect voor die tijd. Rosenmüller gebruikt zelfs meerdere fuga's in het *Lauda Jerusalem*, maar ook de fuga aan het slot van het *Magnificat* imponeert en vormt een waardige afsluiting. In een recensie in de Volkskrant ("Triomftocht van een onbekende componist") beschreef Frits van der Waa in 2010 zijn verbazing over de muzikale rijkdom van Rosenmüller's muziek als volgt: "Rosenmüller blijkt alle kunsten van de barok – zoals fiorituren, tekstschildering, echo's en kleurcontrasten – paraat te hebben, en loopt in zijn fugasmeedkunst ook nog eens vooruit op Händel." En dat terwijl we het hier hebben over een componist uit de generatie van de grootouders van Bach. Rosenmüllers Venetiaanse composities zijn pas recent ontdekt en ontsloten. Ze bewijzen dat er nog steeds grootse muziek ontdekt wordt uit tijden die te lang in de vergetelheid zijn geraakt.

Instrumenten

De **viool** ontstond ongeveer vijf eeuwen geleden en is sindsdien niet wezenlijk veranderd. De Noord-Italiaanse componisten rondom 1600 waren essentieel in de ontwikkeling van speciaal voor de viool geëigende (virtuoze) partijen. In tegenstelling tot de moderne viool, heeft de viool uit de barok een lagere kam waardoor de snaren in een kleinere hoek over de viool lopen en er minder spanning op de snaren staat, darmsnaren, en een andere strijkstok. Dit leidt tot een andere manier van aanstrijken en een andere klank dan de moderne viool, een klank die veel beter in de 17e-eeuwse Venetiaanse muziek past dan die van de moderne viool.

De **viola da gamba** is een in onbruik geraakt instrument. In tegenstelling tot de viola da braccio (arm-viool) worden deze viole tussen de knie gespeeld. Net als bij de trombones is er een hele familie van instrumenten (diskant, alt, tenor, bas, en groot-bas (violone). In dit concert spelen alt en basgamba's mee voor de midden en de lage stemmen in de strijkers, alsmede een violone (de contrabas van de gamba's) die de basnoten een octaaf lager meespeelt en het geheel een diepe sonore klank geeft.

De **cornetto** (of *zink* in het Duits) is in essentie een houten buis met gaten waarmee met de vingers verschillende tonen gemaakt kunnen worden, aangeblazen door een trompetachtig mondstuk. De kromme cornetto (die inderdaad de vorm van een hoorn heeft, cornetto = hoorntje), is met leer of perkament omwikkeld dat met zeer harde lijm is gehecht aan het hout. Dit geeft het instrument zijn krachtige, stralende klank. Cornetti waren tot in de 17e eeuw zeer hooggeachte instrumenten waaraan belangrijke en virtuoze partijen aan toebedeeld werden. Vooral in de akoestiek van een kerk klinkt het instrument inderdaad hemels. In de 17e eeuw overleden de virtuoze Venetiaanse cornettospelers door de pest, waarna het instrument althans in Venetië in onbruik raakte en zijn rol werd overgenomen door de viool. Daarna raakte ook elders in Europa de cornetto uit de mode.

De **baroktrombone** verschilt van de moderne trombone, al is het principe – de mogelijkheid om alle chromatische noten te spelen door verlenging van de schuif – in vijf eeuwen ongewijzigd gebleven. Door de in vergelijking met de moderne instrumenten nauwere boring, de kleinere, meer trechtervormige beker, en het ketelvormige mondstuk met een brede rand en een abrupte, scherpe overgang tussen ketel en buis, is de klank weerbarstiger, ranker en dunner. De baroktrombone heeft een kleiner volume dan de moderne trombone, en een klank die goed mengt met die van zang en strijkers. Gangbaar waren alt-, tenor-, en bastrombones, die in lengte en diameter van elkaar verschillen,

waardoor ze verschillen in toonhoogte. Let op de 'pook' van de bastrombone, nodig voor de laagste posities, waarvoor de arm te kort is.

Het Italiaanse **Organo di Legno** (orgel van hout) had omstreeks 1600 zijn hoogtepunt. In latere orgels werd meer met metalen pijpen gewerkt. Het orgel is essentieel als centraal organisatiepunt: het vormt, samen met een bas-strijkinstrument en eventueel tokkelinstrumenten zoals de luit als het ware de centripetale kracht waarmee het ensemble bij elkaar gehouden wordt. Het kistorgel dat we gebruiken heeft een Valotti-stemming. Tegenwoordig zijn de tonen van klavierinstrumenten gelijkzwevend gestemd: de afstand tussen de twaalf tonen van het octaaf is steeds gelijk. In de tijd van Rosenmüller gebruikte men ongelijkzwevende klavierstemmingen. Het voordeel hiervan is dat sommige akkoorden heel zuiver klinken wat het samenspelen met zangers en blazers vergemakkelijkt, het nadeel is dat sommige andere akkoorden juist erg onzuiver zijn.

Teksten

DIXIT DOMINUS - psalm 109 (110)

Dixit Dominus Domino meo:
Sede a dextris meis:
Donec ponam inimicos tuos,
scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tuae
emittet Dominus ex Sion:
dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecum principium in die virtutis tuae
in splendoribus sanctorum,
ex utero ante luciferum genui te.
Iuravit Dominus,
et non poenitebit eum:
Tu es sacerdos in aeternum
secundum ordinem Melchisedech.
Dominus a dextris tuis,
confregit in die irae suae reges.
Iudicabit in nationibus, implebit ruinas,
conquassabit capita in terra multorum.

De Heer sprak tot mijn Heer:
zit aan mijn rechterhand,
totdat ik uw vijanden tot een
rustbank voor uw voeten maak.
De scepter van uw kracht
zal de Heer uit Sion zenden:
heers temidden van uw vijanden.
Bij U is de heerschappij ten dage van uw macht,
in de glans van 't leger van uw getrouwen:
Uit mijn schoot heb ik u vóór de morgenster
verwekt. Gezworen heeft de Heer
en het zal hem niet berouwen:
Gij zijt de priester in eeuwigheid
naar de wijze van Melchisedech.
De Heer aan uw rechterhand verplettert
koningen ten dage van zijn toorn.
Berechten zal Hij de volken, voltooien de
nederlaag, hoofden verpletteren in het land alom.

De torrente in via bibet:
propterea exaltabit caput.
Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et
semper, et in saecula saeculorum.
Amen.

Uit een beek zal hij drinken op de weg;
en weerom zal Hij het hoofd verheffen,
Eer aan de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest,
zoals het was in het begin, nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

NISI DOMINUS - psalm 126 (127)

Nisi Dominus aedificaverit domum,
in vanum laboraverunt qui aedificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem,
frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere:
surgite postquam sederitis,
qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum:
ecce hereditas Domini filii:
merces, fructus ventris.
Sicut sagittae in manu potentis,
ita filii excussorum.
Beatus vir qui implevit
desiderium suum ex ipsis:
non confundetur
cum loquetur inimicis suis in porta.
Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper,
et in saecula saeculorum. Amen.

Als de Heer het huis niet bouwt,
dan werken tevergeefs die het bouwen.
Als de Heer de stad niet bewaart,
dan waakt tevergeefs de schildwacht.
Vruchteloos is dat opstaan vóór het daglicht:
staat op na de rust,
gij die in zorgen uw brood eet.
Hij geeft het zijn beminden in slaap:
zie, zonen zijn een geschenk van de Heer:
zijn beloning is vruchtbaarheid.
Als pijlen in de hand van de held,
zo zijn de zonen van de beste jaren.
Gelukkig de man die veel zulke pijlen
mag hebben, hij hoeft niet te vrezen,
als hij met zijn vijanden spreekt in de
poort (voor het gerecht).
Eer aan de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest,
zoals het was in het begin, nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

LAUDA JERUSALEM – psalm 147 (2^e deel)

Lauda, Jerusalem, Dominum:
lauda Deum tuum, Sion.
Quoniam confortavit seras
portarum tuarum:

Loof, Jeruzalem, de Heer
loof uw God, o Sion.
Want versterkt heeft Hij de grendels
van uw poorten,

benedixit fillis tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem:
et adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terrae:
velociter currit sermo eius.
Qui dat nivem sicut lanam:
nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit cristallum suam sicut bucellas:
ante faciem frigoris eius quis sustinebit?
Emittet verbum suum, et liquefaciet ea:
flabit spiritus eius, et fluent aquae.
Qui annunciat verbum suum Jacob:
iustitias et iudicia sua Israel.
Non fecit taliter omni nationi:
et iudicia sua non manifestavit eis.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper,
et in saecula saeculorum. Amen.

MAGNIFICAT – Lofzang van Maria

Magnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus in Deo salutari
meo.
Quia respexit humilitatem ancillae suae:
Ecce enim ex hoc beatam me dicent
omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est:
et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie
in progenies timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo:
dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede,
et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis:
et divites dimisit inanes.

gezegend heeft Hij uw kinderen binnen u.
Hij maakte het aan uw grenzen vredig
en Hij verzadigt u met het vet der tarwe.
Hij zendt zijn bevel uit naar de aarde,
snel loopt zijn woord.
Hij werpt sneeuwvlokken als wol,
Hij strooit de rijm als as uit.
Hij werpt zijn ijs uit als brokjes:
wie zal bestaan voor zijn koude?
Hij zendt zijn woord uit en alles smelt weer;
zijn wind waait en daar vloeien de wateren.
Deze God maakt zijn woord bekend aan Jacob,
zijn recht en wet aan Israël.
Dat heeft Hij voor geen ander volk gedaan
zijn wet heeft Hij aan geen ander verkondigd.
Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest,
zoals het was in het begin, nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Mijn ziel maakt groot de Heer.
En gejuicht heeft mijn geest in God, mijn
Redder.
Omdat Hij heeft neergezien op de geringheid
van zijn dienstmaagd: want zie, van heden af
zullen mij zalig prijzen alle geslachten.
Omdat mij grote dingen heeft gedaan
de Machtige, en heilig is zijn naam.
En zijn barmhartigheid blijft van geslacht tot
geslacht voor wie Hem vrezen.
Hij oefende geweld uit met zijn arm,
verstrooide trotsen in de waan van hun harten.
Heersers heeft Hij van tronen neergehaald,
maar eenvoudigen heeft Hij verheven.
Hongerigen heeft Hij verzadigd van goederen,
maar rijken ledig heengezonden.

Suscepit Israel puerum suum
recordatus misericordiae suae.
Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et
semper et in saecula saeculorum. Amen.

Hij heeft Israël zijn dienaar, bijgestaan,
zijn barmhartigheid gedachtig.
Gelijk Hij gesproken heeft tot onze Vaders,
Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid.
Ere zij de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.
Zoals het was in het begin, nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Uitvoerenden

Het **Schütz-Monteverdi Consort** is een ensemble van zangers en instrumentalisten dat zich toelegt op het uitvoeren van muziek uit de periode rond het jaar 1600, de late renaissance en de vroege barok. Het koor van het Schütz-Monteverdi Consort bestaat uit gevorderde amateurs en jonge professionals die hun liefde voor oude en barokmuziek delen.

Zoveel mogelijk wordt gewerkt met instrumenten die kopieën zijn van zestiende en zeventiende eeuwse originelen.

Dirigent **Jori Klomp** (1991) werd geboren in Malmedy. Hij studeerde klassieke saxofoon bij Robert Nozy en studeerde af in 2013. Sinds 2010 studeert hij eveneens aan het Conservatorium Maastricht solozang bij Frans Kokkelmans. Al voor zijn conservatoriumstudie was Jori actief als saxofonist, zanger en dirigent. Zo dirigeert hij sinds zijn zeventiende het gemengd koor uit Recht (B) en is hij dirigent van het vocaal ensemble *Canta Volare* uit Sittard/Beek. Directielessen volgde hij aan het INECC (Institut Européen de Chant Choral) in Luxemburg bij Jean-Phillippe

Billmann. Tijdens zijn studie groeide zijn interesse voor kamermuziek, het samen musiceren en het overdragen van muziek. Het zingen van met name renaissance- en barokmuziek is altijd een grote passie geweest. Als countertenor trad Jori Klomp op als solist in onder andere werken van Vivaldi, Händel, Bach, Monteverdi, Mozart. Hij was solist in Mozarts *Die Zauberflöte* bij Opera Zuid, waar hij ook als koorzanger actief is. Jori is oprichter en actief lid van het in 2009 opgerichte succesvolle *A'Meuse Saxophone Quartet*. Hij doceert regelmatig saxofoon en solozang op muziekscholen en middelbare scholen in de regio, zoals het Grotius College in Heerlen. Daarnaast verzorgt hij de zanglessen op de internationale dansschool PARTS te Brussel. Bij het Schütz-Monteverdi Consort dirigeerde Jori Klomp in februari 2013 een programma met vespers van Monteverdi en in december 2013 een programma rond de *Weihnachtshistorie* van Schütz.

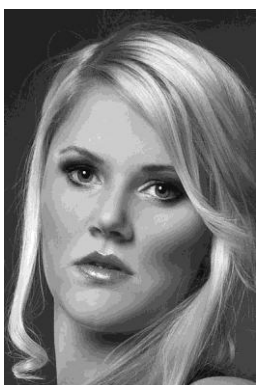
Veronika Juhász werd in 1986 geboren in Szeged, Hongarije.

Haar eerste ervaringen met klassieke muziek deed zij op in haar kinderjaren als straatzangeres. Via deze avontuurlijke weg kwam ze terecht in Nederland waar ze de opleiding voor Klassieke Zang en Opera heeft gevolgd, eerst in Groningen en vervolgens tot haar afstuderen als Master op het Conservatorium in Maastricht. Veronika is een breed georiënteerde zangeres. Naast het klassieke repertoire vindt zij ook haar weg in de wereld van gospels, chansons en kleinkunst. Zij was laureaat van het Prinses Christina Concours, gaf in het kader hiervan verschillende recitals in o.a. Los Angeles, San Francisco, Vancouver, Athene en Kopenhagen. In Maastricht zong zij titelrollen van enkele lokale producties, zoals Rose in *Les Dragons de Villars* van Opera Comique, Agaue in de voorstelling *ROES* tijdens Musica Sacra 2012 en recentelijk in de moderne kameropera *Baba Jaga*, een werk in eigen co-productie, dat ook in Duitsland de aandacht van de media genoot. Veronika is ook enthousiast mede-strijdster in lokale initiatieven voor de kunsten. Ze is medeoprichtster van Stichting The Opera Company, waarmee ze projecten organiseert voor behoud en kwalitatieve verbetering van de opera opleiding in Maastricht.

De sopraan **Ilona Popova** werd 23 jaar geleden geboren in Riga, Letland. Op dt moment studeert zij bij Yvonne Schiffelers aan het Conservatorium Maastricht. Ze won de derde prijs tijdens de International Young Opera Singers Competition in Kaunas, Litouwen en ze werkte met het Nederlands Kamerkoor en Cappella Amsterdam in het project "Meesters & Gezellen". Ze

volgde vocale masterclasses bij musici uit Duitsland, Oostenrijk, de Verenigde Staten en Italië. Ilona is in het bijzonder geïnteresseerd in het uitvoeren van a-cappella, oude en kamermuziek. Haar grote passie is pianospelen.

Michelle Frenken werd in 1994 geboren in Mönchengladbach, Duitsland. In 2011 won ze als mezzo-sopraan de derde prijs tijdens de muziekcompetitie "Jugend musiziert" in Duitsland. In 2012 begon ze haar studie aan het Conservatorium Maastricht bij Yvonne Schiffelers. Ze gaf in 2012 een benefietconcert ten bate van de organisatie tegen kinderkanker Ophoven in het kasteel Wassenberg, Duitsland.

Ze zong de rol van 'Moeder' in de productie van Humperdincks *Hänsel und Gretel* door het Conservatorium Maastricht. Ook zong ze in juli 2013 het koor van het Liverpool Oratorio project van Paul McCartney onder leiding van Enrique Rasquin in the Rodahal Kerkrade. Ze gaf kerkconcerten met werken van Händel, Bach, Haydn, Pergolesi, Mozart en Fauré.

De Limburgse tenor **Vincent Kusters** (1991) begon zijn zangcarrière als jongenssopraan (solo en koor). Hij werd in 2009 toegelaten tot de studie solozang bij Mya Besselink aan het Conservatorium Maastricht. Parallel daaraan studeerde hij Piano bij Tonie Ehlen. In 2013 behaalde hij zijn bachelor Solozang en werd toegelaten tot de masterstudie Solozang. Hij vervolgt momenteel zijn pianostudie bij Joop Celis. Vincent was prijswinnaar van het Prinses Christina Concours. Hij deed ervaring op als korist en solist bij diverse koren en in operaproducties o.a. bij Jeunesses Musicales in Weikersheim, Duitsland, Opera Zuid en de muziekdramatische opleiding van het Conservatorium Maastricht. In maart 2014 zong hij de tenorsolo in *Die Schöpfung* van Haydn, uitgevoerd door koor en orkest van Conservatorium Maastricht en het Kamerkoor Maastricht. Hij volgde Masterclasses bij Maarten Koningsberger (Vaals), Nelly Miricioiu (Maastricht) en recent bij Prof. Reginaldo Pinheiro (Freiburg). Vincent is tevens werkzaam als organist bij de Martinuskerk in Gronsveld.

Tenor **Bart Verhagen** (1983 geboren te Venlo), komt uit een muzikale familie. In 2006 besloot hij van zijn passie zijn werk te gaan maken en ging hij Docent muziek studeren aan het Conservatorium Maastricht. In 2010 behaalde hij zijn diploma voor deze opleiding. Tijdens de opleiding werd duidelijk dat hij over een mooie zangstem beschikt en hij werd in 2008 toegelaten tot de klassieke zangopleiding. In 2012 behaalde hij zijn diploma bachelor uitvoerend en docerend klassiek zang. Op dit moment volgt hij de masteropleiding Klassieke Zang aan het Conservatorium Maastricht bij de zangpedagogen Frans Kokkelmans en Jon Thorsteinsson. Bart Verhagen is actief als opera-, oratorium- en concertzanger. Hij vertolkte reeds diverse rollen in verschillende producties. Daarnaast neemt hij als freelance zanger deel aan projecten in binnen- en buitenland met het Schleswig-Holstein Festival-koor.

Frank Mostert (bas-bariton, 1963) is onder meer actief als zanger, cellist en pianist. Hij trad vaak op met de kamerkoren Studium Chorale en Collegium Ad Mosam. Onlangs voerde hij Schuberts liederencyclus *Winterreise* uit tijdens een solorecital samen met pianiste Kirsten van Os.

Koor:

Sopranen: Christine Maessen, Regine Dittrich, Martha Mulder, Elmy Pijper

Alten: Monique Bogie, Bernike Pasveer, Karin Bijsterveld, Maria Lemmens

Tenoren: Wim Schouten, Albert Phillipaers, Ger Corstjens, Joop Noordkamp

Bassen: Geert Bogie, Jan van der Meer, Jan Köster, Rense Hoekstra

Instrumentalisten:

Viool: Shiho Ono, Christophe Defailly

Cornetto: Goedeke Moons, Gerard Doumen

Alttrombone: Arnoud Arntz

Tenortrombone: Luc Ritzen

Bastrombone: Kees Kes

Gambi: Mieke Prinzen, Hildegard Moonen, Nick Pouls

Contrabas: Elly de Bruijn

Orgel: Peter Peters

Contact met het SMC: info@schutzmonteverdiconsort.nl

Met dank aan

Gemeente Maastricht

Intro in Situ

Parochie St. Christoffel, Roermond

Parochie St. Michael, Heugem

Parochie St. Martinus, Maastricht

Stichting Edmond Hustinx

TheaterHotel De Oranjerie

Stichting Scala

